

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 U 020237 17 Uvp
Banjaluka, 20.11.2019. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija Smiljane Mrše, kao predsjednika vijeća, Svjetlane Knežević i Edine Čupeljić, kao članova vijeća, uz učešće Zdravke Čučak, kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi J.M. iz B. koga zastupa punomoćnik D.T., advokat iz B. (u daljem tekstu: tužilac), protiv akta broj ... od 05.01.2017. godine, tužene Uprave, u predmetu izlaganja nepokretnosti, odlučujući o zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 020237 17 U od 21.09.2017. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 20.11.2019. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se odbija.

Odbija se zahtjev tužioca za nadoknadu troškova postupka.

Obrazloženje

Pobijanom presudom (stavom 1. izreke) odbijena je tužba podnesena protiv uvodno označenog akta tužene, kojim je odbijena žalba tužioca izjavljena protiv rješenja broj ... od 27.11.2015. godine Komisije za izlaganje na javni uvid podataka o nepokretnostima i utvrđivanje prava na nepokretnostima, Područne jedinica B. Tim prvostepenim rješenjem (tačkom 1. dispozitiva) utvrđuje se sadržaj nepokretnosti u privremenom listu nepokretnosti/popisnom listu broj 467 k.o. M., koje se sastoje od: a) zemljišta označenog brojevima katastarskih parcela: 196, 268/1 i 268/2, i b) objekata: na parceli broj 268/1 i to: stambeni objekat broj 1 površine 90 m², sa odobrenjem za građenje; ostali objekti broj 2 površine 31 m², sa odobrenjem za građenje; ostali objekti broj 3 površine 20 m², bez odobrenja za građenje; ostali objekti broj 4 površine 8 m², bez odobrenja za građenje; ostali objekti broj 5 površine 5 m², bez odobrenja za građenje; ostali objekti broj 6, površine 8 m², bez odobrenja za građenje; (tačkom 2. dispozitiva) se na nepokretnostima iz tačke 1. dispozitiva utvrđuje pravo svojine u korist tužioca sa 1/1 dijela; (tačkom 3. dispozitiva) konstatuje da na nepokretnostima iz tačke 1. dispozitiva nema ograničenja u vezi sa raspolaganjem nepokretnostima; (tačkom 4. dispozitiva) riješava da će se u katastar nepokretnosti k.o. M. izvršiti upis podataka o nepokretnostima i nosiocu prava, kako je to navedeno u tački 1. do 3. dispozitiva, a (tačkom 5. dispozitiva) utvrđuje da je privremeni list nepokretnosti/popisni list broj 467 k.o. M., sastavni dio tog rješenja. Stavom 2. izreke pobijane presude odbijen je zahtjev tužioca za nadoknadu troškova upravnog spora.

Odbijanje tužbe sud je obrazložio razlozima da je zakonito postupila tužena kada je ostavila na snazi rješenje prvostepenog organa od 27.11.2015. godine, jer je za svoju odluku dala valjane razloge koje tužilac nije doveo u sumnju navodima tužbe. Sud je obrazložio da je prvostepeni organ izlaganje proveo u skladu sa odredbama člana

71. do 87. stav 2. Zakona o premjeru i katastru Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 6/12, 110/16 i 62/18 - u daljem tekstu: Zakon), posebno ukazujući na to da je u postupku izlaganja tužilac učestvovao, o čemu svjedoči zapisnik od 27.11.2015. godine, te da na izložene podatke o nepokretnostima, zemljištu i objektima, nije stavio nikakve primjedbe, što je tužena sa aspekta odredaba člana 83. Zakona i člana 40. Pravilnika o načinu osnivanja i održavanja katastra nepokretnosti Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 11/14, 25/14 i 31/15 - u daljem tekstu: Pravilnik), pravilno tumačila kao saglasnost tužioca na izložene podatke. Sud je odbio navod tužioca da je isti na dan izlaganja 27.11.2015. godine bio fizički i verbalno napadnut od strane nepoznatog lica što je navodno uticalo na njegovo izjašnjenje jer je isti nedokazan, kao i tumačenje tužioca da to što je pristupio izlaganju shodno odredbi člana 32. stav 3. Pravilnika znači da je osporio podatke, zaključujući da je isto pogrešno. Sud je obrazložio da je tužena u ponovljenom postupku, postupajući po uputama iz prethode presude broj 11 0 U 018581 16 U od 07.12.2016. godine, dala valjano obrazloženje u pogledu toga što su u prvostepenom rješenju od 27.11.2015. godine iskazane manje površine parcela u odnosu na relevantnu zemljišno-knjižnu i katastarsku dokumentaciju, navodeći da je do toga došlo zbog digitalizacije analognog katastarskog plana za k.o. M. koja je izvršena u pripremi izlaganja, te da je razlika u površinama za sve nepokretnosti tužioca upisane u pln br. 467 k.o. M. ukupno 21 m², konkretno iznosi 2156 m², a ranije je bila 2177 m², što znači da se radi o dozvoljenom odstupanju shodno odredbi člana 47. stav 2. Pravilnika o digitalnom geodetskom planu („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 43/04), koje za površinu od 2000 m² može biti do 31 m². Odbijen je navod tužioca da površine njegovih parcela koje su utvrđene u izlaganju dijelom odstupaju od površina navedenih u presudi Osnovnog suda u Banjaluci broj 71 0 P 082344 10 P od 08.11.2012. godine, uz obrazloženje da je presuda osnov za utvrđivanje prava na nepokretnostima, a ne za utvrđivanje površina nepokretnosti, kao što je odbijen navod tužioca da je dio objekata koji su evidentirani na parceli k.č. br. 268/1 u međuvremenu porušen, jer isti nisu isplanjeni iz javnih evidencija prije izlaganja, niti je tužilac dostavio dokaz da su isti porušeni, s tim da uvijek ima mogućnost da kroz postupak održavanja katastra nepokretnosti izvrši isplanu objekata koji eventualno ne postoje na terenu.

Blagovremeno podnesenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude (u daljem tekstu: zahtjev), tužilac osporava zakonitost iste zbog povreda pravila postupka koje su od uticaja na rješenje stvari i zbog pogrešne primjene materijalnog prava. U zahtjevu interpretira zaključke iz pobijane presude iznoseći da su isti pogrešni. Tako ostaje kod svog navoda, bez obzira što to nije uneseno u zapisnik sa izlaganja od 27.11.2015. godine, da je na dan izlaganja bio fizički i verbalno napadnut od strane nepoznatog lica, ali kao osoba slabog imovnog stanja nije uspio da pribavi od MUP RS zapisnik o incidentu, iako je uz tužbu dostavio informaciju Policijske stanice O. izdatu dana 24.10.2017. godine koja potvrđuje da su pripadnici te stanice intervenisali u prostorijama tužene navedenog dana, a što je sud morao prihvatiti kao dokaz za ovaj tužbeni navod. Dalje iznosi da ostaje kod navoda da se površine njegovih parcela koje je prvostepeni organ izložio, a to su k.č. broj 196, 268/1 i 268/2 k.o. M. i objekata, razlikuju u odnosu na površine koje su navedene u presudi Osnovnog suda u Banjaluci broj 71 0 P 082344 10 P od 08.11.2012. godine za ukupno 77 m², što nije dozvoljeno odstupanje. Takođe ostaje kod navoda da je dio objekata porušen, a pobija utvrđenje tužene koje je podržao sud da je tužilac trebao dokazati da su određeni objekti porušeni, jer ako je to tako onda se ne zna šta je cilj izlaganja, da li samo to da neko primi naknadu za rad u izlaganju ili da se utvrdi pravo stanje nepokretnosti na terenu. Zbog svega

predlaže da ovaj sud zahtjev uvaži i pobijanu presudu preinači, ili ukine te da tuženu obaveže da mu nadoknadi troškove sastava zahtjeva od strane advokata u ukupnom iznosu od 1.316,26 KM.

Tužena je dostavila odgovor na zahtjev u kojem navodi da je isti neosnovan i da u svemu ostje kod razloga datih u obrazloženju osporenog akta.

Razmotrivši zahtjev, odgovor na zahtjev, pobijanu presudu, te ostale priloge u spisima predmeta, na osnovu odredbe člana 39. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 109/05 i 63/11 - u daljem tekstu: ZUS), ovaj sud je odlučio kao u izreci ove presude iz sljedećih razloga:

Pravilno je pobijanom presudom odbijena tužba podnesena protiv osporenog akta od 05.01.2017. godine, uz iznošenje valjanih i argumentovanih razloga od strane nižestepenog suda koje tužilac nije doveo u sumnju navodima zahtjeva.

Osnovano je nižestepeni sud podržao zaključak tužene da se tužilac na dan izlaganja 27.11.2015. godine, pred Komisijom za izlaganje, saglasio sa podacima utvrđenim premjerom i katastarskim klasiranjem zemljišta, obzirom da je na zapisnik koji je lično potpisao dao izjavu da nema primjedbi na podatke izložene u privremeni list nepokretnosti broj 467 k.o. M., što se ne može dovesti u sumnju njegovom tvrdnjom da je tog dana bio napadnut fizički i verbalno, a što je navodno uticalo na sposobnost rasuđivanja na ročištu. Informacija koju mu je na njegov zahtjev izdala Policijska stanica Obilićevo dana 24.10.2017. godine ne svjedoči o nesposobnosti tužioca da pristupi ročištu za izlaganje i da izjavu, nego o tome da je između tužioca i drugog lica „došlo do prepirke zbog čega su obojica evidentirani u evidenciju upozorenih lica“, a koji dokaz sam po sebi nije dovoljan za utvrđenje da je tužilac navedenog dana bio nesposoban za pravilno rasuđivanje.

Takođe je sud osnovano podržao stav tužene da se podaci o površini zemljišta koje je predmet izlaganja, kao i objekata koji su evidentirani na zemljištu, utvrđuju iz podataka katastarskog plana, koji analogni plan se u postupku pripreme izlaganja digitalizuje na način kako je to tužena obrazložila u osporenom aktu, navodeći da su nepokretnosti tužioca koje su izložene u pln br. 467 k.o. M. u pogledu površina u granicama dozvoljenog odstupanja, shodno odredbi člana 47. stav 2. Pravilnika o digitalnom geodetskom planu od svega 21 m² (ukupna površina svih po ranijoj dokumentaciji je 2177 m², a u izlaganju je utvrđeno 2156 m²), a koja razlika je rezultat digitalizacije analognog geodetskog plana za k.o. M., kako je prethodno rečeno, pri čemu je pravilan zaključak tužene i suda da je pravosnažna presuda broj 71 0 P 082344 10 P od 08.11.2012. godine, osnov za utvrđivanje prava svojine tužioca na nepokretnostima, a ne osnov za utvrđivanje površina predmetnih nepokretnosti, kako to pogrešno tumači tužilac.

Konačno, pravilno je sud podržao i zaključak tužene u pogledu toga da su ispunjeni uslovi da se u pln br. 467 k.o. M. izlože svi objekti koji su evidentirani u postojećoj zemljišno-knjižnoj i katastarskoj dokumentaciji, jer isti nisu isplanjeni iz ovih javnih evidencija do dana izlaganja, niti je tužilac dostavio dokaze da je porušio neke od njih.

Kod ovakvog stanja stvari, proizilazi da pobijana presuda nije zahvaćena povredama iz odredbe člana 35. stav 2. ZUS, pa se zahtjev tužioca odbija shodno odredbi člana 40. stav 1. istog zakona.

Odluka o troškovima postupka iz stava 2. izreke ove presude se zasniva na odredbi člana 49a. stav 1. ZUS, s obzirom da je zahtjev tužioca odbijen, pa proizilazi da on nije uspio u ovom postupku, zbog čega mu ne pripada pravo na nadoknadu troškova istog.

Zapisničar
Zdravka Čučak

Predsjednik vijeća
Smiljana Mrša

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarne
Amila Podrašćić